

In de maand September 1781 had hij gevonden zeker boekje, geintituleert «Aan het Volk van Nederland», waarna het in een gezelschap, waar hij ook was, ter sprake kwam. Daags daarna aangezocht door Holtus, die in dat gezelschap tegenwoordig was, dit werkje aan hem «ter lecture» te geven, heeft Holtus hem later voorgesteld, dit boekje voor gemeene rekening te herdrukken, «vermits daarmede, na het voorgeven van dezen, veel winst te doen was, terwijl voor het zelve werkje reeds door veele meer dan zes ducaten betaald wierd».

Hij had vervolgens tot den herdruk voor gemeene rekening besloten, «ziende dat hetzelfde boekje zeer duur wierd verkogt en dat door de Edele Achtbaere Heeren, die van den Gerechte deser stad (hoezeer andersints zeer practicabel ingeval er naamloose geschriften in dese stad wierden verkogt of gestrooyd), niet wierd verboden of op eenige wyze het debiet daarvan belet». Na het afdrukken verspreidde zich eerst het gerucht, dat het door de H.H. Staten van Holland en Westfriesland verboden was als «traduceerende» den Prins van Oranje. Na het verraad van Holtus had hij alleen op aandringen van deskundigen, die hij raadpleegde, «propter temporis injuriam» de stad verlaten, maar was zich geen schuld bewust, daar het geheel tegen zijne intentie was, dat Holtus de nog voorhanden exemplaren niet onmiddellijk verbrand had, toen het werkje verboden werd. «De daad van den suppliant was dan ook geheel onderscheiden van de misdaad, waarbij iemand alleen uit desobedientie van den Souverein zich engageert om met iemand anders in de wereld te brengen een werkje, waarin men den Souverain beleedigt en waardoor een nadeelig boek, te voren nooit bekend of gezien, in het licht word gebragt, en de gemeente ietwes geleerd wordt, waardoor de securiteit van den lande, de vryheid der ingezetenen etc. word ondermijnt».